

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE FACENDA E ADMINISTRACIÓN PÚBLICAS

- 13253** *Real decreto 1074/2014, do 19 de decembro, polo que se modifican o Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo; o Regulamento do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, aprobado polo Real decreto 1042/2013, do 27 de decembro, e o Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 439/2007, do 30 de marzo.*

I

A Lei 28/2014, do 27 de novembro, pola que se modifican a Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido; a Lei 20/1991, do 7 de xuño, de modificación dos aspectos fiscais do réxime económico fiscal de Canarias; a Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, e a Lei 16/2013, do 29 de outubro, pola que se establecen determinadas medidas en materia de fiscalidade ambiental e se adoptan outras medidas tributarias e financeiras, introduciu as modificacións oportunas na Lei de impostos especiais co obxecto de efectuar unha mellor adaptación do imposto especial sobre a electricidade ao disposto na Directiva 2003/96/CE do Consello, do 27 de outubro, pola que se reestrutura o réxime comunitario de importación dos produtos enerxéticos e da electricidade.

Como consecuencia das ditas modificacións, o imposto especial sobre a electricidade deixa de configurarse como un imposto sobre a fabricación para pasar a ser un imposto que grava a subministración de enerxía eléctrica para consumo.

Todo isto obriga a unha importante modificación do Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, no concerne a aqueles artigos reguladores do dito imposto. Por iso, na liña de reducir os custos administrativos para os distintos actores do mercado eléctrico, xunto á redución do número de contribuíntes, suprimense determinadas obrigacións, tales como a da xestión dunha contabilidade de existencias ou a do cumprimento das regras relativas ás perdas no transporte e distribución de enerxía eléctrica. Pola súa vez, incorpórase unha nova regulación do procedemento para a aplicación de determinados beneficios fiscais ou de supostos de non suxeición. Adicionalmente, debido á nova configuración do imposto, corríxense as referencias a el en diversos artigos reguladores dos impostos especiais de fabricación.

Por outra parte, o real decreto incorpora modificacións técnicas que afectan os impostos especiais de fabricación.

No imposto sobre hidrocarburos e, en concreto, respecto ao gas natural, régulanse os requisitos para solicitar a devolución do importe pagado no ámbito territorial interno cando o gas natural se envía, por medios diferentes a tubaxes fixas e fóra do réxime suspensivo, con destino a operadores domiciliados noutro Estado membro da Unión Europea e, por outra parte, clarifícase o procedemento para rectificar as cotas impositivas repercutidas de forma provisional na aplicación dos tipos reducidos establecidos para o dito gas.

En canto aos impostos sobre o alcohol e bebidas alcohólicas, homoxenízase o contido da memoria técnica que deben achegar determinados usuarios de alcohol, régulase un procedemento específico no cal son eximidos de determinadas obrigacións aqueles que realizan procesos de depuración e recuperación de alcohol dentro do propio establecemento onde foi utilizado o dito alcohol e se poida reutilizar, e amplíase a regulación da destrución de produtos alcohólicos cando o alcohol de partida é «limpo» ou totalmente desnaturalizado.

Para adecuar a normativa interna ao ordenamento da Unión Europea, a Lei 17/2012, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2013, e a Lei 22/2013,

do 23 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2014, introduciron dúas exencións no imposto especial sobre determinados medios de transporte, polo que se deben adaptar a elas determinados preceptos do Regulamento dos impostos especiais.

Por último, procédese a adaptar a terminoloxía recollida en determinados preceptos do Regulamento de impostos especiais ao disposto na Lei 58/2003, do 17 de decembro, xeral tributaria.

II

A citada Lei 16/2013, no seu artigo 5, aproba o imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro.

Co obxecto de desenvolver ou completar os preceptos legais recollidos na dita lei, mediante o Real decreto 1042/2013, do 27 de decembro, apróbase o Regulamento do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro.

Unha vez producida a súa entrada en vigor faise necesario, por un lado, realizar determinados axustes técnicos, como regular a obrigación de inscrición no rexistro territorial do imposto dos importadores e adquirentes intracomunitarios de gases fluorados de efecto invernadoiro contidos nos produtos cuxa utilización comporte inherentemente as súas emisións á atmosfera, e, por outro, desenvolver regulamentariamente o procedemento que se vai seguir no caso de altas e baixas no rexistro territorial do imposto, establecendo a documentación que hai que achegar e demais obrigacións formais que deben cumprir aqueles que, tendo a condición de revendedores, se dean de baixa no citado rexistro, pasando desta forma a operar como consumidores finais, e viceversa.

Por tanto, de acordo co anteriormente exposto, mediante os artigos 1 e 2 do presente real decreto modifícanse determinados preceptos do Regulamento dos impostos especiais e do Regulamento do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, respectivamente. Este real decreto complétase con tres disposicións transitorias e catro disposicións derradeiras. Mediante a disposición transitoria primeira recóllense os requisitos que deben cumprir os titulares de establecementos industriais e de laboratorios que desexen acollerse a determinados procedementos de rexeneración de alcohol. Respecto ao imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, as disposicións transitorias segunda e terceira regulan, respectivamente, o prazo para a inscrición no rexistro territorial do citado imposto para os importadores e adquirentes intracomunitarios de determinados produtos que conteñan os ditos gases, así como o prazo para presentar as solicitudes de alta e baixa no dito rexistro durante o ano 2015.

Por último, mediante a disposición derradeira primeira modifícase o Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 439/2007, do 30 de marzo, para aclarar que as cantidades percibidas en concepto de axudas de custo e gastos de viaxe exceptuados de gravame seguirán estando exceptuados de retención á conta do dito imposto.

Na súa virtude, por proposta do ministro de Facenda e Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 19 de decembro de 2014,

DISPOÑO:

Artigo primeiro. *Modificación do Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo.*

O Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, queda modificado como segue:

Un. Modifícase o número 5 do artigo 4, que queda redactado da seguinte forma:

«5. Nos supostos de exención a que se refiren as letras e) e f) do número 1 do artigo 9 da lei, en relación cos impostos especiais sobre o alcohol e as bebidas

alcohólicas e o imposto sobre os elaborados do tabaco, o destino acreditarase mediante a notificación de exportación.

O ministro de Facenda e Administracións Públicas determinará a cantidade máxima de bebidas alcohólicas e de elaborados do tabaco con que poderán ser avituallados, con exención do imposto, os buques e aeronaves que vaian efectuar unha navegación marítima ou aérea internacional, tendo en conta a duración da dita navegación, así como o número de tripulantes e de pasaxeiros.»

Dous. Modifícase o punto 2' do ordinal 10.º da letra a) do número 2 do artigo 11, que queda redactado da seguinte forma:

«2'. Depósitos fiscais de bebidas alcohólicas e de elaborados do tabaco situados en portos ou aeroportos e que funcionen exclusivamente como establecementos retalistas.»

Tres. Modifícase o número 2 do artigo 13 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«2. O reexpedidor presentará unha autoliquidación desagregada por cada comunidade autónoma á cal reexpida produtos no período de liquidación de que se trate, de acordo coas normas contidas neste regulamento e as que dite o ministro de Facenda e Administracións Públicas.»

Catro. Modifícase o número 1 do artigo 28, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Considéranse datos esenciais dos documentos de circulación os seguintes:

1.º Os datos necesarios para a correcta identificación do expedidor, destinatario, produto e cantidade, así como o número do documento de circulación.

2.º No caso de precintas de circulación, a súa numeración ou capacidade e a súa correspondencia cos recipientes sobre os que estean colocadas.

3.º Os datos relativos á data do inicio da expedición.»

Cinco. Derrógase o número 2 do artigo 28.

Seis. Modifícanse a letra f) do número 2 e o primeiro parágrafo do número 8 do artigo 40, que quedan redactados da seguinte forma:

«f) No caso de actividades relativas a produtos comprendidos no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos, será necesario achegar a documentación acreditativa das autorizacións que, se for o caso, se deba outorgar por aplicación do disposto na Lei 34/1998, do 7 de outubro, do sector de hidrocarburos, e na súa normativa de desenvolvemento. No suposto de actividades relativas a produtos comprendidos no ámbito obxectivo do imposto sobre os elaborados do tabaco, será necesario estar inscrito no correspondente Rexistro de Operadores do Comisionado para o Mercado de Tabacos, conforme o establecido na Lei 13/1998, do 4 de maio, de ordenación do mercado de tabacos e normativa tributaria.»

«8. O incumprimento das normas, limitacións e condicións establecidas na lei e neste regulamento e, se for o caso, nas establecidas no acordo de autorización e, en particular, a insuficiencia de garantía, dará lugar á revogación da autorización concedida. O expediente de revogación será tramitado pola oficina xestora competente para a súa autorización.»

Sete. Modifícase a letra e) do número 2 do artigo 41, que queda redactada da seguinte forma:

«e) Os caracteres décimo, décimo primeiro e décimo segundo expresarán o número secuencial de inscrición, dentro de cada actividade, no rexistro territorial da oficina xestora a que se refire a letra c).»

Oito. Modifícase a letra c) do número 4 do artigo 43, que queda redactada da seguinte forma:

c) Importe mínimo:

1.º Almacéns fiscais de GLP: 10.000 euros.

2.º Demais almacéns fiscais: 30.000 euros. Este importe mínimo non será exigible cando o almacén se dedique ao almacenamento exclusivo de viño e bebidas fermentadas.

Nove. Modifícase o artigo 44, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 44. *Liquidación e pagamento do imposto.*

1. Salvo nos casos de importación, os suxeitos pasivos e demais obrigados tributarios que resulten obrigados ao pagamento dos impostos especiais de fabricación estarán obrigados a presentar as correspondentes autoliquidacións, así como a efectuar, simultaneamente, o pagamento da débeda tributaria.

Os depositarios autorizados deberán presentar autoliquidacións, mesmo naqueles períodos en que o resultado da cota tributaria que hai que ingresar sexa cero. No caso do gas natural, esta obrigación corresponderá a aqueles que teñan a condición de suxeitos pasivos en calidade de substitutos do contribuínte nos termos previstos na lei.

Non obstante, cando ao longo dun período de liquidación resulten aplicables tipos de gravame diferentes por teren sido estes modificados, os suxeitos pasivos estarán obrigados a presentar unha autoliquidación, con ingreso das cotas correspondentes, por cada período de tempo en que fosen aplicados cada un dos tipos de gravame.

2. A presentación da autoliquidación e, se for o caso, o pagamento simultáneo da débeda tributaria efectuarase, con carácter xeral, por cada un dos establecementos ou lugares de recepción, nas caixas dos órganos competentes, oficinas recadadoras ou entidades autorizadas para a súa admisión.

A oficina xestora poderá autorizar aos suxeitos pasivos e demais obrigados ao pagamento dos impostos especiais de fabricación a centralización da presentación das autoliquidacións e o ingreso simultáneo da débeda tributaria mediante a presentación dunha única autoliquidación nunha entidade colaboradora autorizada.

3. Os períodos de liquidación e os prazos para a presentación da autoliquidación e, se for o caso, ingreso simultáneo da débeda tributaria serán os seguintes:

a) Impostos sobre hidrocarburos e sobre elaborados do tabaco.

Período de liquidación: un mes natural. Cando se trate de reexpedidores, o período de liquidación será dun trimestre natural.

Prazo: os vinte primeiros días naturais seguintes a aquel en que finaliza o mes ou trimestre en que se produciron as devindicacións.

b) Impostos sobre o alcohol e as bebidas alcohólicas.

Período de liquidación: un trimestre natural, salvo que se trate de suxeitos pasivos cuxo período de liquidación no ámbito do imposto sobre o valor engadido sería, atendendo ao seu volume de operacións ou a outras circunstancias previstas na normativa do dito imposto, mensual, caso en que será tamén mensual o período de liquidación destes impostos.

Prazo: se o período de liquidación é trimestral, os vinte primeiros días naturais do segundo mes seguinte a aquel en que finaliza o trimestre en que se produciron as devindicacións. Se o período de liquidación é mensual, os vinte primeiros días

naturais do terceiro mes seguinte a aquel en que finaliza o mes en que se produciron as devindicacións.

4. Os modelos de autoliquidacións ou, se for o caso, os medios e procedementos electrónicos, informáticos ou telemáticos que puidesen substituílos para a determinación e ingreso da débeda tributaria serán aprobados polo ministro de Facenda e Administracións Públicas.

5. Os suxeitos pasivos estarán obrigados a presentar unha declaración por cada establecemento de que sexan titulares, a cal deberá comprender as operacións realizadas en cada mes ou trimestre natural, segundo o caso, mesmo cando só teñan existencias, nos casos e conforme os modelos ou procedementos que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas. Non será exixible a declaración de operacións aos reexpedidores.»

Dez. Modifícase o número 2 do artigo 46, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Ademais, e con independencia do disposto no número anterior, as actividades e locais das fábricas, depósitos fiscais e almacéns fiscais estarán sometidos a un control específico pola intervención dos impostos especiais de fabricación, con exclusión, no imposto sobre hidrocarburos, dos establecementos exclusivamente vinculados ao gas natural.»

Once. Modifícase a letra f) do número 1 do artigo 48, que queda redactada da seguinte forma:

«f) Verificar que, nas condicións que lle resulten de aplicación, o titular do establecemento ou actividade sometida a intervención cumpriu as obrigacións de presentación das correspondentes declaracións de operacións e autoliquidacións por impostos especiais e, se for o caso, procedeu a efectuar o ingreso da débeda tributaria.»

Doce. Modifícase o número 2 do artigo 54, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Á solicitude a que se refire o número anterior deberá xuntarse unha memoria técnica coa información requirida no artigo 57 bis.»

Trece. Engádesse o artigo 57 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 57 bis. *Contido da memoria técnica para desfrutar de determinados beneficios fiscais.*

Nas solicitudes de inscrición no rexistro territorial de usuarios de alcohol total ou parcialmente desnaturalizado, así como de usuarios de alcohol sen desnaturalizar, e de beneficiarios das devolucións do imposto ás cales fan referencia os artigos 54 e 80, a memoria que hai que achegar conterá, como mínimo, a seguinte información:

- a) Xustificación da necesidade de utilización de alcohol etílico.
- b) Explicación do proceso industrial, con indicación da fase en que se utiliza o alcohol etílico.
- c) Produtos que se van obter mediante a utilización do alcohol.
- d) Cantidade de alcohol que se precisa para a obtención de cada unidade de produto.
- e) Indicación de se os produtos obtidos conteñen alcohol.
- f) Destino do alcohol, no caso de que non se incorpore aos produtos obtidos nin desapareza no proceso de obtención destes.»

Catorce. Modifícase o número 6 do artigo 73, que queda redactado da seguinte forma:

«Queda prohibida a rexeneración de alcohol desnaturalizado sen prexuízo do disposto no artigo 85 bis e do establecido para as operacións de fabricación nunha fábrica de alcohol.»

Quince. Modifícase o número 1 do artigo 74, que queda redactado da seguinte forma:

«1. As persoas ou entidades que precisen utilizar alcohol totalmente desnaturalizado nos seus establecementos solicitarán a inscrición do establecemento en que o vaian utilizar no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ao dito establecemento. Na solicitude farán constar o nome ou razón social e o número de identificación fiscal do provedor ou provedores elixidos, así como o CAE do establecemento ou establecementos desde os cales se efectúe a subministración. Adicionalmente, achegarase unha memoria técnica co contido establecido no artigo 57 bis.»

Dezaseis. Modifícase o número 7 do artigo 75, que queda redactado da seguinte forma:

«7. O alcohol parcialmente desnaturalizado unicamente poderá ser obxecto de utilización nas condicións establecidas neste regulamento, nun proceso industrial determinado para a obtención de produtos non destinados ao consumo humano por inxestión, excepto naqueles casos en que nin o alcohol nin o desnaturalizante se incorporen ao produto final obtido no proceso, e sempre que o produto utilizado como desnaturalizante estea autorizado para o dito consumo polas autoridades sanitarias na fabricación deses produtos. A aplicación da exención considerarase limitada aos procesos de fabricación dos produtos que se describan na memoria técnica presentada nos termos establecidos no artigo 57 bis, e aos que a oficina xestora dese a súa conformidade. Calquera modificación ulterior dos datos tidos en conta para a inscrición deberá ser comunicada previamente á oficina xestora, para os efectos do disposto no artigo 40.9.»

Dezasete. Derróganse os números 8, 9 e 10 do artigo 75.

Dezaoito. Engádese o artigo 75 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 75 bis. *Destrución de residuos alcohólicos.*

1. A oficina xestora poderá autorizar aos titulares daqueles establecementos onde se obteñen subprodutos ou residuos alcohólicos cun contido alcohólico superior ao 1,2 por 100, que polas súas características organolépticas ou pola natureza dos outros produtos que acompañan o alcohol o fagan impropio para o consumo humano, a súa destrución, incluída a que se produza mediante combustión e correspondente aproveitamento enerxético, co cumprimento das medidas de control que se establezan, considerándose que o alcohol se encontra parcialmente desnaturalizado co resto dos compoñentes que integran o residuo ou o subproduto alcohólico.

2. A destrución de residuos alcohólicos incluídos no ámbito obxectivo do imposto sobre o alcohol e bebidas derivadas comunicarase á oficina xestora para que esta decida acerca da comprobación que resulte procedente. Se a destrución se realiza fóra do establecemento do usuario onde se obtiveron, seguirase o seguinte procedemento:

a) O usuario porá en coñecemento da oficina xestora o envío dos produtos, para a súa destrución nunha fábrica, depósito fiscal ou nunha empresa debidamente autorizada para a xestión de residuos conforme a normativa técnica aplicable e

inscrita no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ás instalacións onde a destrución se vaia realizar.

b) Os usuarios de alcohol, os titulares de fábricas e depósitos fiscais, sen prexuízo das obrigacións que lles correspondan como tales con carácter xeral, e os xestores de residuos deberán levar unha contabilidade de existencias daqueles produtos ou residuos suxeitos ao imposto especial con indicación do contido alcohólico e con cumprimento dos requisitos establecidos no artigo 50.

c) A oficina xestora autorizará o usuario para que expida un documento que ampare a circulación dos residuos desde o seu establecemento até aquel en que teña lugar a destrución. O documento indicará a cantidade de produto e o alcohol etílico contido na mestura.

d) A fábrica, o depósito fiscal ou a empresa xestora de residuos formalizará a recepción e devolverá o documento ao usuario.

e) O destinatario comunicará á oficina xestora, cunha antelación mínima dun día hábil, a destrución, para que esta decida sobre a comprobación da operación.

f) En todos os supostos de destrución, o titular da empresa en que se realizou a destrución formalizará unha acta de destrución que comunicará ao usuario para que este anote a operación no libro correspondente e enviará unha copia ao órgano xestor que a autorizou.

3. Se os residuos ou os subprodutos resultantes da destrución conteñen produtos suxeitos a impostos especiais e se trasladan a outro lugar onde van ter un aproveitamento enerxético, a oficina xestora poderá autorizar a operación considerando que o alcohol contido naqueles se encontra parcialmente desnaturalizado co resto dos compoñentes que integran o residuo ou o subproduto obtido.

Unha vez autorizada a operación, a oficina xestora correspondente ao lugar en que se vaian utilizar os residuos ou subprodutos resultantes da destrución decidirá sobre a comprobación procedente, os requisitos do traslado e, en todo caso, autorizará a emisión dun documento de circulación que ampare a expedición e que deberá acompañar o produto de que se trate até o seu destino final. Para tal efecto, a oficina xestora requirirá previamente ao interesado os datos necesarios para adoptar a decisión de comprobar, así como para autorizar a emisión do documento de circulación.»

Dezanove. Modifícase o número 1 do artigo 76, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Os titulares de laboratorios farmacéuticos deberán solicitar a autorización de exención á oficina xestora correspondente ao seu lugar de localización. Ao escrito de solicitude deberán xuntar unha memoria técnica co contido previsto no artigo 57 bis e indicar o número de rexistro que lles corresponde aos medicamentos obtidos como especialidades farmacéuticas.»

Vinte. Modifícase a letra a) do artigo 80, que queda redactada da seguinte forma:

«a) A aplicación deberá ser solicitada, previamente á adquisición do alcohol, á oficina xestora polo titular da explotación industrial onde se vaia utilizar o alcohol. Á solicitude deberá xuntarse unha memoria técnica coa información requirida no artigo 57 bis.»

Vinte e un. Engádesse o artigo 85 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 85 bis. *Rexeneración, depuración e recuperación de alcohol dentro do propio establecemento onde fose utilizado en procesos industriais declarados.*

1. Sen prexuízo do establecido no número 2 seguinte, a obtención de alcohol a partir de residuos alcohólicos requirirá que o establecemento en que se realice a

operación se inscriba como fábrica de alcohol, e serán de aplicación as normas que regulan este tipo de establecementos.

2. Non obstante o disposto no número 1 anterior, a oficina xestora poderá autorizar os usuarios de alcohol para que procedan á depuración ou recuperación, mediante aparellos aptos para a produción de alcohol de que dispoñan nos seus establecementos, do alcohol recibido xa utilizado. Tal autorización, que deberá ser solicitada polos interesados, estará condicionada ao cumprimento dos seguintes requisitos:

a) Os aparellos de produción de alcohol e os depósitos de alcohol figurarán declarados polo titular do establecemento na memoria descritiva da actividade e na memoria técnica a que fan referencia o número 2 do artigo 40 e o artigo 57 bis, respectivamente. Nas ditas memorias xustificárase especificamente a necesidade ou conveniencia de proceder á depuración ou recuperación do alcohol recibido en relación cos procesos industriais que se desenvolvan no establecemento.

b) Os titulares dos establecementos cumprirán as exigencias recollidas nos catro primeiros números do artigo 81 e no artigo 85. Igualmente, presentarán, en substitución da declaración de traballo a que se refire o artigo 82, unha declaración anual de obtención e reutilización do alcohol depurado ou rexenerado. Por solicitude debidamente xustificada do interesado, a oficina xestora poderá eximir do cumprimento dalgunha das exigencias recollidas nos citados números do artigo 81.

c) Os usuarios de alcohol total ou parcialmente desnaturalizado deberán proceder á desnaturalización, total ou parcial, segundo a natureza do alcohol de partida, do alcohol que obteñan como consecuencia das operacións de depuración ou recuperación, con cumprimento das normas de desnaturalización establecidas nos números 2 e 3 do artigo 73.

d) O alcohol depurado ou recuperado de acordo co establecido neste número non poderá ser enviado a outro establecemento e deberá ser reutilizado dentro del no proceso industrial declarado en relación coa inscrición rexistral. Tratándose de alcohol recuperado de alcohol desnaturalizado, a utilización daquel continuará suxeita ás prescricións dos artigos 74 ou 75, segundo proceda.

3. As operacións de desalcoholización de cervexa, viño e bebidas fermentadas, e produtos intermedios, rexeranse polo establecido no artigo 56 bis.»

Vinte e dous. Modifícase o número 9 do artigo 105, que queda redactado da seguinte forma:

«9. Cando o biocombustible producido sexa alcohol etílico (bioetanol), e mentres manteña a súa identidade como tal, será de aplicación o disposto no número 2 do artigo 108 bis.»

Vinte e tres. Modifícanse os números 1, 4 e 6 do artigo 108 e engádesse un número 7 ao dito artigo, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. A aplicación dos tipos reducidos establecidos nas epígrafes 1.8, 1.10.1, 1.10.2, 1.12, 2.10 e 2.13 do artigo 50 da lei efectuarase nas mesmas condicións que as previstas no artigo 106 anterior para a epígrafe 1.4, coas seguintes excepcións:

a) A adición de marcadores só será exigible en relación co queroseno, de acordo co establecido no artigo 114. Para estes efectos, baixo a expresión “queroseno” incluíranse tanto o queroseno comprendido na epígrafe 1.12 como os aceites medios comprendidos na epígrafe 2.10.

b) Non será de aplicación o disposto no artigo 106.3 e, a cambio, os retalistas deberán cumprir o establecido no número 2 deste artigo.»

«4. Para que os suxeitos pasivos poidan aplicar o tipo impositivo establecido na epígrafe 1.10.2, os consumidores finais estarán obrigados a comunicar a aqueles que realicen as subministracións de gas natural a título oneroso no suposto previsto no parágrafo primeiro do número 14 do artigo 7 da lei ou, se for o caso, aos titulares de fábricas, depósitos fiscais ou almacéns fiscais a través de cuxas instalacións se efectúe a subministración, con anterioridade a que esta se produza, o uso con fins profesionais do gas natural. Unha copia desta comunicación deberá ser tamén enviada polos consumidores finais á oficina xestora correspondente ao domicilio onde estea situada a instalación en que se consuma o gas natural.

Calquera modificación do destino do gas natural que supoña un cambio do tipo impositivo aplicable deberá ser obxecto de comunicación ao suxeito pasivo e á oficina xestora por calquera medio de que quede constancia, baixo exclusiva responsabilidade dos consumidores finais.

Mentres non teña lugar unha nova comunicación, tomarase en consideración a información contida na comunicación inicial.»

«6. Os suxeitos pasivos deberán efectuar a rectificación das cotas impositivas repercutidas cando o importe destas, determinado en función da porcentaxe provisional comunicada polo consumidor final, non coincida co importe das cotas que se deberían ter repercutido conforme a porcentaxe ou cantidade definitiva utilizada.

Para estes efectos, nos catro primeiros meses de cada ano natural os consumidores finais deberán comunicar aos suxeitos pasivos e á oficina xestora a porcentaxe definitiva de gas natural suxeito a cada un dos tipos establecidos nas epígrafes 1.10.1 e 1.10.2 do número 1 do artigo 50. Se no prazo dos catro meses non se comunican aos suxeitos pasivos e á oficina xestora novos datos, considerarase que non se produciu variación ningunha respecto das porcentaxes que hai que aplicar sobre a cantidade subministrada de gas natural que se vai utilizar na xeración de electricidade e na produción de enerxía térmica útil.

A rectificación deberana efectuar os suxeitos pasivos unha vez que lles sexa comunicada a porcentaxe definitiva, e a regularización da situación tributaria efectuarase na autoliquidación correspondente ao período en que se debe efectuar a dita rectificación.»

«7. Nos supostos de autoconsumo de gas natural en unidades de coxeración incluídas en instalacións rexistradas como fábricas e depósitos fiscais será de aplicación, *mutatis mutandis*, o procedemento descrito nos números anteriores deste artigo.»

Vinte e catro. Engádese o artigo 112 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 112 bis. *Devolución do imposto soportado na adquisición de gas natural que se envía fóra do ámbito territorial interno con destino ao ámbito territorial da Unión Europea.*

1. Sen prexuízo do establecido no artigo 6, os empresarios que soportasen o imposto no ámbito territorial interno na adquisición de gas natural e que sexa enviado con destino a outro Estado membro poderán solicitar a devolución das cotas satisfeitas no ámbito territorial interno sempre que se acredite o seu pagamento.

2. Para isto presentarán, na oficina xestora correspondente a cada establecemento desde o cal se efectuou a entrega, unha solicitude de devolución, axustada ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Administracións Públicas, comprensiva das entregas polas que se pagou o imposto no ámbito territorial comunitario non interno, durante cada trimestre.

3. A solicitude presentarase dentro dos vinte primeiros días do mes seguinte ao de finalización do trimestre natural e nela anotarase, por cada operación:

- a) A data de saída da expedición en virtude da cal se realiza a entrega,
- b) o Estado membro de destino,

- c) o nome, apelidos ou razón social e domicilio do destinatario, así como o seu número de identificación fiscal para efectos do IVE,
- d) a cantidade de produto entregado polo cal se solicita a devolución,
- e) a data de recepción polo destinatario,
- f) a data e referencia do pagamento do imposto no Estado membro de destino ou da garantía do seu pagamento,
- g) a data e referencia do pagamento do imposto no ámbito territorial interno e
- h) o importe da devolución que se solicita.

4. A devolución do imposto efectuarase a quen soportase as cotas do imposto. Non obstante, no suposto de que o empresario que soportou o imposto non coincida con quen realice o envío do gas natural fóra do ámbito territorial interno, poderase efectuar a devolución a este último sempre que o solicitante daquela así o indique.

5. O procedemento de devolución de cotas satisfeitas polo imposto sobre hidrocarburos neste suposto terá, para a súa resolución, un prazo máximo de seis meses contado a partir da data en que teña entrada na oficina xestora a solicitude.»

Vinte e cinco. Modifícanse as letras ñ) e o) do número 2 do artigo 116, que quedan redactadas da seguinte forma:

«ñ) Almacenamentos, sobre as existencias medias do trimestre, de produtos cuxa tributación se produciría aos tipos previstos nas seguintes epígrafes da tarifa 1.ª do imposto:

Epígrafes 1.1, 1.2.1, 1.2.2 e 1.13: 0,95.

Epígrafes 1.11 e 1.12: 0,55.

Epígrafes 1.3, 1.4, 1.5, 1.14, 1.15, 1.16 e 1.17: 0,35.

Epígrafes 1.6, 1.8, 1.9, 1.10.1 e 1.10.2: 2,05.

o) Carga, transporte e descarga de produtos cuxa tributación se produciría aos tipos previstos nas seguintes epígrafes da tarifa 1.ª do imposto:

Epígrafes 1.1, 1.2.1, 1.2.2 e 1.13: 1,0.

Epígrafes 1.11 e 1.12: 0,6.

Epígrafes 1.3, 1.4, 1.5, 1.14, 1.15, 1.16 e 1.17: 0,4.

Epígrafes 1.6, 1.8, 1.9, 1.10.1 e 1.10.2: 2,1.»

Vinte e seis. Modifícase a letra c) do número 3 do artigo 116 bis, que queda redactada da seguinte forma:

«c) A situación fiscal en que os produtos non sensibles ou o gas natural se poidan encontrar en cada momento (réxime suspensivo, ou imposto devindicado con ou sen aplicación de exencións) acreditarase polos medios de proba admisibles en dereito, especialmente pola documentación de índole comercial relativa a aqueles de que se trate e pola condición fiscal que, se for o caso, teña o establecemento en que se encontren ou desde o cal fosen expedidos e a que vaian ir destinados.»

Vinte e sete. Derrógase o artigo 119.

Vinte e oito. Derróganse os números 5 e 8 do artigo 121.

Vinte e nove. Derrógase o capítulo IX do título I.

Trinta. Modifícase o artigo 135, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 135. *Recoñecemento previo de supostos de non suxeición e de exención.*

A aplicación dos supostos de non suxeición a que se refiren os ordinais 9.º) e 10.º) da letra a) do número 1 do artigo 65 da lei e dos supostos de exención a que se refiren as letras a), b), c), d), f), g), h), k), m) e ñ) do número 1 do artigo 66 da lei

estará condicionada ao seu recoñecemento previo pola Administración tributaria conforme o disposto no presente título. A matriculación definitiva do medio de transporte estará condicionada á acreditación ante o órgano competente en materia de matriculación do referido recoñecemento previo da Administración tributaria.»

Trinta e un. Modifícase o artigo 136, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 136. *Solicitud de recoñecemento previo.*

Para efectos do disposto no artigo anterior, as persoas ou entidades a cuxo nome se pretenda efectuar a primeira matriculación definitiva do medio de transporte ou ás cales se refire a disposición adicional primeira da lei presentarán, con anterioridade, ante a delegación ou administración da Axencia Estatal de Administración Tributaria correspondente ao seu domicilio fiscal, un escrito, suxeito ao modelo que determine o ministro de Facenda e Administracións Públicas, en que se solicite a aplicación de tales supostos. No dito escrito farase constar, como mínimo, o nome, número de identificación fiscal e domicilio fiscal do solicitante, a clase, marca e modelo do medio de transporte e o suposto de non suxeición ou de exención cuxo recoñecemento se solicita.»

Trinta e dous. Engádense as letras d) e e) ao número 1 do artigo 137, que quedan redactadas da seguinte forma:

«d) Cando se trate dos vehículos a que se refire a letra f) do número 1 do artigo 66 da lei, a copia do contrato laboral que xustifica a aplicación da exención.

e) Cando se trate dos medios de transporte a que se refire a letra ñ) do número 1 do artigo 66 da lei, a copia do contrato de arrendamento do medio de transporte que acredite a súa duración e que xustifica a aplicación da exención.»

Trinta e tres. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 138, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. Os obrigados a presentar as autoliquidacións e as declaracións anuais de operacións a que se refire o artigo 140 deberán solicitar a inscrición no rexistro territorial correspondente á oficina xestora de impostos especiais do lugar onde radique o correspondente establecemento.

Para os efectos indicados, entenderase por establecemento, cando se trate de adquirentes de produto comunitario e de revendedores deste produto, o lugar de consumo de carbón ou do seu almacenamento, respectivamente. No suposto de que os revendedores non posúan instalacións de almacenamento de produto, terá a consideración de establecemento o seu domicilio fiscal. No caso de produtores ou extractores de carbón, entenderase por establecemento a unidade de produción, constituída polo conxunto dos lugares de extracción de carbón e das infraestruturas que lles dan servizo, subterráneas ou a ceo aberto, que poden producir carbón bruto de forma independente doutras unidades.

2. Unha vez efectuada a inscrición, a oficina xestora a que se refire o artigo 1.9 deste regulamento entregará ao interesado unha tarxeta identificativa da inscrición, suxeita ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Administracións Públicas, en que constará o «Código de actividade do carbón» (CAC) a que se refire o número seguinte, que se deberá consignar nas autoliquidacións e nas declaracións anuais de operacións.»

Trinta e catro. Modifícase o artigo 140, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 140. *Liquidación e pagamento do imposto.*

1. Salvo nos casos de importación, os suxeitos pasivos do imposto especial sobre o carbón están obrigados a presentar unha autoliquidación comprensiva das

cotas devindicadas dentro dos prazos que se indican no número 3, así como a efectuar, simultaneamente, o pagamento das cotas líquidas.

Non será necesaria a presentación de autoliquidacións cando no período de liquidación de que se trate non resulten cotas a ingresar.

2. A presentación da autoliquidación e, se for o caso, o pagamento simultáneo da débeda tributaria efectuarase, con carácter xeral, por cada un dos establecementos ou lugares de recepción, na entidade colaboradora situada dentro do ámbito territorial da unidade da Axencia Estatal de Administración Tributaria, na esfera territorial, competente en materia de xestión do imposto, correspondente ao seu domicilio fiscal.

3. O período de liquidación e o prazo para a presentación da autoliquidación e, se for o caso, ingreso simultáneo das cotas serán os seguintes:

Período de liquidación: un trimestre natural.

Prazo: os 20 primeiros días naturais seguintes a aquel en que finaliza o trimestre en que se produciron as devindicacións.

4. Os modelos de autoliquidacións ou, se for o caso, os medios e procedementos electrónicos, informáticos ou telemáticos que poidan substituílos para a determinación e ingreso da débeda tributaria serán aprobados polo ministro de Facenda e Administracións Públicas.

5. Ademais, os suxeitos pasivos estarán obrigados a presentar unha declaración anual que comprenda as operacións realizadas dentro de cada exercicio, mesmo cando só teñan existencias, nos casos e conforme os modelos ou procedementos que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas.»

Trinta e cinco. Engádesse o título IV, que queda redactado da seguinte forma:

«TÍTULO IV

Imposto especial sobre a electricidade

Artigo 142. *Conceptos e definicións.*

Para efectos deste imposto entenderase por:

1. Lei: a Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais.

2. Oficina xestora: o órgano que, de acordo coas normas de estrutura orgánica da Axencia Estatal de Administración Tributaria, sexa competente en materia de impostos especiais.

Artigo 143. *Procedemento para a aplicación de determinadas exencións.*

1. Para a aplicación das exencións no marco das relacións internacionais a que se refiren os números 1, 2 e 4 do artigo 94 da lei, os interesados presentarán ante o Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación unha solicitude comprensiva da electricidade, expresada en quilowats hora (kWh), que precisan que lles sexa subministrada ao abeiro da exención. As solicitudes poderán abarcar os consumos dun ano ou os correspondentes ao período de aplicación do beneficio, se este é menor. O dito departamento ministerial, unha vez comprobado o cumprimento das condicións fixadas nos respectivos convenios internacionais, incluído, se for o caso, o da reciprocidade, trasladará a dita solicitude á oficina xestora para a súa resolución. A oficina xestora expedirá, se for o caso, a autorización para a aplicación da exención respecto da subministración de enerxía eléctrica que se considere adecuada ás necesidades de consumo xustificadas.

Cando se produza un aumento sobrevido, debidamente xustificado, das necesidades de consumo en función das cales se expediu a autorización para a aplicación da exención, a oficina xestora poderá ampliar a dita autorización na contía correspondente ao referido aumento.

Sen prexuízo do anteriormente establecido, a aplicación das exencións a que se refiren os números 1 e 2 do artigo 94 da lei efectuarase de acordo co previsto no Real decreto 3485/2000, do 29 de decembro, sobre franquías e exencións en réxime diplomático, consular e de organismos internacionais, e de modificación do Regulamento xeral de vehículos, aprobado polo Real decreto 2822/1998, do 23 de decembro.

2. No suposto da exención relativa á electricidade subministrada ás Forzas Armadas a que se refire o número 3 do citado artigo 94 da lei, o procedemento para a aplicación do beneficio iniciárase coa petición ao Ministerio de Defensa da acreditación do cumprimento das condicións fixadas nos respectivos convenios internacionais subscritos por España. Unha vez obtida a dita acreditación, o beneficiario da exención solicitará a súa aplicación á oficina xestora. Nesta solicitude, a que se xuntará a referida acreditación, indicárase a cantidade de enerxía eléctrica, expresada en quilowats hora (kWh), que se precisa que sexa subministrada ao abeiro da exención, de acordo coas necesidades previstas. A oficina xestora expedirá, se for o caso, a autorización para a aplicación da exención respecto da subministración de enerxía eléctrica que se considere adecuada ás necesidades de consumo xustificadas.

Cando se produza un aumento sobrevido, debidamente xustificado, das necesidades de consumo en función das cales se expediu a autorización para a aplicación da exención, a oficina xestora poderá ampliar a dita autorización na contía correspondente ao referido aumento.

Artigo 144. *Obrigación de rectificar os datos da subministración no desfrute de exencións.*

Nos dous primeiros meses de cada ano natural, os consumidores deberán comunicar aos contribuíntes e á oficina xestora a cantidade de enerxía efectivamente consumida durante o ano natural anterior que se beneficiou, por carecer dos datos exactos no momento de realizar a subministración, dalgunha das exencións previstas na lei.

Os contribuíntes deberán efectuar a rectificación das cotas impositivas repercutidas cando o seu importe, determinado en función dos datos comunicados, non coincida co das cotas que se deberían ter repercutido conforme a enerxía efectivamente utilizada nas actividades que xeran o dereito á exención.

A rectificación deberana efectuar os contribuíntes unha vez que lles sexa comunicada a cantidade definitiva de electricidade con dereito á exención, e a regularización da situación tributaria efectuarase na autoliquidación correspondente ao período en que debe efectuarse a dita rectificación.

Artigo 145. *Procedemento para a aplicación da redución da base impoñible.*

1. Para a aplicación da redución establecida no artigo 98 da lei, os titulares dos establecementos onde se desenvolvan as actividades con dereito á redución presentarán á oficina xestora correspondente ao lugar de localización de cada establecemento unha comunicación por cada unha das actividades que cumpren os requisitos para poder gozar do dito beneficio fiscal.

O ministro de Facenda e Administracións Públicas poderá establecer o modelo e demais requisitos para a presentación da comunicación a que se refire o parágrafo anterior.

Cando a electricidade subministrada para regas agrícolas se realice a través de contratos cuxo titular sexa unha comunidade de regantes, será esta quen realice a comunicación para beneficiarse da redución. A comunicación presentárase á oficina xestora onde radique o domicilio fiscal da comunidade de regantes.

No suposto de que o establecemento non dispoña de puntos de subministración individualizados por actividades, na comunicación deberase indicar a porcentaxe

de enerxía eléctrica que en cada subministración vai ser consumida na actividade que cumpre os requisitos para a redución.

2. Unha vez recibida a comunicación, a oficina xestora expedirá a tarxeta de inscrición no Rexistro territorial que deberá ser exhibida ao subministrador da electricidade para que este poida efectuar a dita subministración coa correspondente redución.

3. Nos dous primeiros meses de cada ano natural, os beneficiarios da redución deberán comunicar aos contribuíntes e á oficina xestora a cantidade de enerxía efectivamente consumida ou, se for o caso, a porcentaxe definitiva da electricidade consumida con dereito á redución durante o ano natural anterior. Esta porcentaxe definitiva é a que será tida en conta para as novas subministracións. Se no prazo dos dous primeiros meses de cada ano natural non se comunican á oficina xestora e aos contribuíntes novos datos, considerárase que non se produciu ningunha variación respecto dos datos inicialmente comunicados.

Os contribuíntes deberán efectuar a rectificación das cotas impositivas repercutidas cando o seu importe, determinado en función dos datos comunicados, non coincida co importe das cotas que se deberían ter repercutido conforme a enerxía efectivamente utilizada nas actividades que xeran o dereito á redución.

A rectificación deberana efectuar os contribuíntes unha vez que lles sexa comunicada a porcentaxe ou cantidade definitiva, e a regularización da situación tributaria efectuarase na autoliquidación correspondente ao período en que se debe efectuar a dita rectificación.

4. Nos supostos de rescisión do contrato de subministración de enerxía eléctrica cun subministrador, durante o mes seguinte á dita rescisión o consumidor final deberá comunicarlle a cantidade de enerxía efectivamente consumida ou, se for o caso, a porcentaxe definitiva da electricidade consumida con dereito á redución até o momento da rescisión.

Se procede, o subministrador deberá efectuar a rectificación das cotas impositivas repercutidas en función dos datos definitivos unha vez que estes lle sexan comunicados. A regularización da situación tributaria efectuarase na autoliquidación correspondente ao período en que se debe efectuar a dita rectificación.

5. Cando se efectúen subministracións directas de electricidade as regularizacións que corresponda efectuar, conforme o sinalado nos números anteriores, realizaranse en proporción ao importe das adquisicións realizadas polos axentes intervinientes en cada tramo horario en función dos datos que proporcione o operador de mercado.

6. Cando se deixen de cumprir os requisitos que dan lugar á aplicación da redución ou se produza calquera outra circunstancia excepcional en virtude da cal non se poida aplicar o dito beneficio fiscal, no prazo dun mes desde o incumprimento dos ditos requisitos ou, se for o caso, desde a produción das circunstancias excepcionais, eses feitos poranse en coñecemento da oficina xestora e do subministrador da electricidade por calquera medio de que quede constancia.

Para estes efectos, considérase unha circunstancia excepcional a que comporte durante máis de tres meses consecutivos un aumento ou diminución en máis do 10 por cento na última porcentaxe de consumo comunicado.

Artigo 146. *Inscrición no rexistro territorial.*

1. Os obrigados a solicitar a inscrición no rexistro territorial, de acordo co establecido no artigo 102.2 da lei e, se for o caso, as comunidades de regantes, deberán figurar de alta no Censo de Empresarios, Profesionais e Retedores na epígrafe correspondente á actividade que vaian desenvolver, así como estar ao día, xunto cos seus administradores de feito ou de dereito, no cumprimento das súas obrigacións tributarias.

2. O incumprimento das normas, limitacións e condicións establecidas na lei e neste regulamento dará lugar á revogación da inscrición no rexistro territorial. O

expediente de revogación será tramitado pola oficina xestora correspondente ao rexistro territorial en que estea inscrito o establecemento ou, se for o caso, polo órgano que outorgou a inscrición.

Unha vez incoado o expediente de revogación, o delegado da Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá acordar a baixa provisional no rexistro territorial da oficina xestora, logo do informe do órgano proponente.

3. Calquera modificación ulterior dos datos consignados na solicitude ou que figuren na documentación achegada deberá ser comunicada á oficina xestora.

4. Unha vez efectuada a inscrición, a oficina xestora entregará ao interesado unha tarxeta acreditativa da inscrición no rexistro, suxeita ao modelo aprobado por resolución da Axencia Estatal de Administración Tributaria, en que constará o «Código de identificación da electricidade» (CIE) que se deberá consignar nas autoliquidacións e demais declaracións que se deban presentar por este imposto.

Artigo 147. Liquidación e pagamento do imposto.

1. Os contribuíntes e demais obrigados tributarios por este imposto estarán obrigados a presentar as correspondentes autoliquidacións, así como a efectuar, simultaneamente, o pagamento da débeda tributaria.

O ministro de Facenda e Administracións Públicas establecerá o procedemento para a presentación das autoliquidacións a que se refire o parágrafo anterior.

2. A presentación da autoliquidación tributaria e, se for o caso, o pagamento simultáneo da débeda tributaria efectuarase, con carácter xeral, por cada un dos establecementos ou, se for o caso, lugares de recepción. A oficina xestora poderá autorizar aos contribuíntes a centralización da presentación das autoliquidacións e o ingreso simultáneo da débeda tributaria mediante a presentación dunha única autoliquidación tributaria nunha entidade colaboradora autorizada.

3. O período de liquidación será o correspondente a cada trimestre natural, salvo que se trate de contribuíntes cuxo período de liquidación no ámbito do imposto sobre o valor engadido sería, atendendo ao seu volume de operacións ou a outras circunstancias previstas na normativa do dito imposto, mensual, caso en que será tamén mensual o período de liquidación deste imposto, ou que se trate dun suposto dos establecidos no número 3 do artigo 96 da lei, caso en que será o correspondente ao ano natural anterior.

A presentación da correspondente autoliquidación efectuarase durante os primeiros vinte días naturais seguintes ao período de liquidación que corresponda.

Os contribuíntes a que se refire o artigo 96.3 da lei deberán presentar a autoliquidación no prazo dos vinte primeiros días naturais do mes de abril.

4. Os contribuíntes pola enerxía eléctrica subministrada ou consumida deberán presentar unha declaración informativa periódica. A declaración informativa periódica presentarase co contido, no lugar, forma, prazos e modelo que estableza o ministro de Facenda e Administracións Públicas.»

Artigo segundo. Modificación do Regulamento do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, aprobado polo Real decreto 1042/2013, do 27 de decembro.

O Regulamento do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, aprobado polo Real decreto 1042/2013, do 27 de decembro, queda modificado como segue:

Un. Modifícase o artigo 1, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 1. *Conceptos e definicións.*

Para efectos deste regulamento, entenderase por:

1. Destrucción: operación de eliminación D10, incineración en terra, contida no anexo I da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados.

2. Xestor de residuos: a persoa ou entidade que realice calquera das operacións que compoñen a xestión de residuos de gases de efecto invernadoiro debidamente rexistrada no Rexistro de produción e xestión de residuos a que fai referencia o artigo 39 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados, e inscrita no rexistro territorial a que fai referencia o artigo 2 deste regulamento.

3. Oficina xestora: o órgano que, de acordo coas normas de estrutura orgánica da Axencia Estatal de Administración Tributaria, sexa competente en materia de xestión do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro.»

Dous. Modifícanse os números 1 e 2 do artigo 2, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. Os fabricantes, importadores, adquirentes intracomunitarios, revendedores, xestores de residuos, así como os beneficiarios das exencións a que se refiren os artigos 10 a 17 deste regulamento e os beneficiarios de tipos impositivos reducidos a que se refire a disposición transitoria segunda estarán obrigados, en relación cos produtos obxecto do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, a inscribirse no rexistro territorial da oficina xestora en cuxa demarcación se instale o establecemento onde exerzan a súa actividade ou, no seu defecto, onde radique o seu domicilio fiscal.

Así mesmo, estarán obrigados a inscribirse no rexistro territorial os importadores e adquirentes intracomunitarios dos gases fluorados de efecto invernadoiro obxecto do imposto contidos nos produtos a que fai referencia a letra c) do número 1 do punto seis da lei.

2. Con carácter xeral, as persoas ou entidades que resulten obrigadas a inscribirse no rexistro territorial deberán figurar de alta no Censo de Empresarios, Profesionais e Retedores na epígrafe correspondente á actividade que vaian desenvolver e presentarán, ante a oficina xestora que corresponda, unha solicitude en que conste:

a) O nome e apelidos ou razón social, domicilio fiscal e número de identificación fiscal do solicitante, así como, se for o caso, do representante, que deberá xuntar a documentación que acredite a súa representación.

b) O lugar en que se encontre situado o establecemento onde exerza a súa actividade con expresión do seu enderezo, se for o caso, número de parcela, localidade e a acreditación do dereito a dispor das instalacións por calquera título.

Á referida solicitude deberá xuntarse unha breve memoria descritiva da actividade que se pretende desenvolver en relación coa inscrición que se solicita e, se for o caso, a documentación acreditativa da súa capacitación con relación aos produtos obxecto deste imposto, conforme o establecido no Real decreto 795/2010, do 16 de xuño, polo que se regula a comercialización e manipulación de gases fluorados baseados neles, así como a certificación dos profesionais que os utilizan, e demais normativa sectorial que proceda.

c) No caso de xestores de residuos, a documentación acreditativa da inscrición no rexistro de produción e xestión de residuos a que fai referencia o artigo 39 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados.»

Tres. Modifícase o número 1 do artigo 4, que queda redactado da seguinte forma:

«1. As persoas ou entidades a que fai referencia o número 1 do artigo 2 deste regulamento deberán levar un rexistro de existencias dos produtos obxecto do imposto por establecemento mediante un sistema contable en soporte informático, que deberá ser autorizado pola oficina xestora. Efectuarán un reconto destas o último día de cada cuadrimestre natural e, se for o caso, regularizarán os saldos contables das respectivas contas. As diferenzas que, se for o caso, resulten dos

referidos recontos, regularizaranse no período de liquidación correspondente á data en que o reconto se realizase.

No caso dos xestores de residuos esta obrigaón entenderase cumprida coa xestión do libro rexistro a que fai referencia o artigo 7 deste regulamento.

A oficina xestora poderá autorizar, por solicitude dos interesados, que esta obrigaón sexa cumprida mediante a utilización de libros foliados en soporte papel, que deberán ser habilitados por ela con carácter previo á realización de calquera apuntamento.»

Catro. Modifícase o número 3 do artigo 5, que queda redactado da seguinte forma:

«3. As declaracións presentaranse durante os trinta primeiros días naturais do mes de marzo con relación ás operacións do ano natural anterior.»

Cinco. Modifícase o artigo 8, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 8. *Autoliquidacións.*

Os contribuíntes estarán obrigados a presentar a correspondente autoliquidación, mesmo para os períodos impositivos en que resulte cota cero. Se for o caso, deberán determinar e ingresar a débeda tributaria no lugar, forma e prazos que estableza o ministro de Facenda e Administracións públicas.»

Seis. Derrógase o artigo 16.

Sete. Engádesse o capítulo VI, que queda redactado da seguinte forma:

«CAPÍTULO VI

Normas particulares de inscrición no rexistro territorial

Artigo 21. *Altas e baixas no rexistro territorial.*

1. Os revendedores que, estando dados de alta no rexistro territorial do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, opten por operar como consumidores finais deberán darse de baixa no dito rexistro. A solicitude de baixa deberase presentar no mes de decembro anterior ao inicio do ano natural seguinte, producirá efectos a partir do un de xaneiro do ano seguinte e quedará condicionada ao cumprimento, durante o dito mes de xaneiro, das seguintes obrigaóns:

a) Confección dun inventario en data do 31 de decembro comprensivo das existencias dos gases obxecto do imposto de que sexa titular na dita data. O referido inventario, debidamente asinado polo seu titular, deberá ser presentado á oficina xestora.

b) Presentación dunha autoliquidación comprensiva das cotas devindicadas derivadas das existencias en 31 de decembro. As ditas cotas calcularanse tendo en conta os tipos impositivos vixentes no ano natural seguinte.

2. Os consumidores finais que decidan operar como revendedores para efectos do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro deberanse inscribir no rexistro territorial do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro nos termos establecidos regulamentariamente. A solicitude de inscrición deberase presentar no mes de decembro anterior ao inicio do ano natural seguinte, producirá efectos a partir do un de xaneiro do ano seguinte e quedará condicionada ao cumprimento durante o dito mes de xaneiro das seguintes obrigaóns:

Confección dun inventario en data do 31 de decembro comprensivo das existencias dos gases obxecto do imposto de que sexa titular na dita data. O referido inventario, debidamente asinado polo seu titular, deberá ser presentado á oficina xestora.

Adicionalmente poderán presentar unha solicitude dunha devolución comprensiva das cotas soportadas derivadas das existencias en 31 de decembro.»

Artigo 22. *Inicio da actividade. Prazo de inscrición no rexistro territorial.*

As persoas ou entidades que se dean de alta mediante a correspondente declaración censual nalgunha actividade que implique a utilización de gases fluorados obxecto do imposto e que se deban inscribir no rexistro territorial previsto no artigo 2 deste deberán efectuar a oportuna solicitude no prazo dun mes desde a presentación da dita declaración censual.»

Oito. Modifícase a disposición transitoria segunda, que queda redactada da seguinte forma:

«Disposición transitoria segunda. *Tipos impositivos dos gases fluorados que se destinen a producir poliuretano ou se importen ou adquiran en poliuretano xa fabricado.*

A aplicación dos tipos impositivos establecidos no número dezanove do artigo 5 da Lei 16/2013, do 29 de outubro, pola que se establecen determinadas medidas en materia de fiscalidade ambiental e se adoptan outras medidas tributarias e financeiras, levarase a cabo conforme o seguinte:

Aqueles que realicen a primeira venda ou entrega de gases fluorados de efecto invernadoiro que se destinen a producir poliuretano solicitarán aos seus compradores a presentación ou exhibición da tarxeta acreditativa da inscrición no rexistro territorial e unha comunicación subscrita en que conste o destino dos gases fluorados. Así mesmo, deberán conservar, xunto coa dita documentación, as facturas xustificativas das vendas de gases fluorados ás cales se aplicou a exención.»

Disposición transitoria primeira. *Recuperación de alcohol en determinados procesos industriais.*

Os titulares de establecementos industriais e de laboratorios que se queiran acoller ao procedemento regulado no artigo 85 bis do Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, deberán solicitar a oportuna autorización da oficina xestora no prazo de seis meses desde a entrada en vigor do presente real decreto, e a dita autorización producirá efectos, no caso de ser concedida, desde a súa entrada en vigor.

Disposición transitoria segunda. *Prazo de inscrición para os importadores e adquirentes intracomunitarios de determinados produtos.*

Os importadores e adquirentes intracomunitarios dos produtos a que fai referencia a letra c) do número 1 do punto seis do artigo 5 da Lei 16/2013, do 29 de outubro, pola que se establecen determinadas medidas en materia de fiscalidade ambiental e se adoptan outras medidas tributarias e financeiras, deberán efectuar a oportuna solicitude de inscrición no rexistro territorial no prazo de dous meses desde a publicación deste real decreto.

Disposición transitoria terceira. *Altas e baixas no rexistro territorial do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro durante o ano 2015.*

Para o ano 2015, as solicitudes de alta ou baixa no rexistro territorial do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro deberán presentarse durante o mes natural seguinte á entrada en vigor deste real decreto.

Adicionalmente, no ano 2015, a documentación que hai que achegar durante o mes de xaneiro a que fai referencia o artigo 21 do Regulamento do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, aprobado polo Real decreto 1042/2013, do 27 de decembro, isto é, o inventario, ou, se for o caso, a autoliquidación ou solicitude de devolución, segundo proceda, deberase presentar durante o segundo mes natural seguinte á entrada en vigor deste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Modificación do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 439/2007, do 30 de marzo.*

Modifícase a letra a) do número 3 do artigo 75 do Regulamento do imposto sobre a renda das persoas físicas, aprobado polo Real decreto 439/2007, do 30 de marzo, que queda redactada da seguinte forma:

«a) As rendas exentas e as axudas de custo e gastos de viaxe exceptuados de gravame.»

Disposición derradeira segunda. *Título competencial.*

Este real decreto apróbase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución.

Disposición derradeira terceira. *Desenvolvemento regulamentario.*

Habíltase o ministro de Facenda e Administracións Públicas para que, no ámbito das súas competencias, dite as disposicións regulamentarias necesarias para o desenvolvemento deste real decreto.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2015.

Dado en Madrid o 19 de decembro de 2014.

FELIPE R.

O ministro de Facenda e Administracións Públicas,
CRISTÓBAL MONTORO ROMERO